

Person“, den ganske unge Marie Jungins, som gav Tegning til Udstillingsbygningen og til Pladsens Beplantning, samt forestod Benyttelsen af Pladsen baade uden- og indenfor Bygningen. Man havde gjort store Anstrengelser for statistisk at belyse Kvindernes Arbejdsvilkaar. Blandt andet havde man afkrævet alle Arbejdsgiverne Svar paa det Spørgsmaal, hvorfor de benytter kvindelig Arbejdskraft. Kun en Del havde svaret, og mest hed det: fordi den er billigere og paalideligere. Saaledes nogle Teglværksejere, der bruge Kvinder til at transportere Teglsten. Og denne teglstensslæbende, ihærdige Hollænderinde fandtes ogsaa paa Udstillingen, modelleret i Ler af en af Hollands kvindelige Billedhuggere. En realistisk, men yderst virkningsfuld Figur. Man glemmer ikke let denne stærkt byggede, barbenede og bararmede Kvinde, som skyder den stærkt lastede Karre foran sig, og over hvis Ansigt der hviler netop det Præg af Resignation, som man ofte finder hos dem, der gør tungt legemligt Arbejde.

Statistiken viste, at af Hollands 5 Millioner Indbyggere arbejde 68,000 Kvinder i Industrien, 80,000 i Landbrug og Kvægavl, 160,000 ere Tyender, 40,000 Handlende, 2,050 Sygeplejersker, 5,553 Lærerinder, 10 Læger, 3 Organister, 30 Apotekere (formodentlig Ejere af et Apotek) og 1,300 Farmaceuter.

Paa mange sindrige Maader havde man søgt at anskueliggøre Kvindernes Kaar. Saaledes havde man fremlagt en Mængde Haandarbejder med paaklistret Arbejdsløn og over det hele sat Indskriften: Hungerlønninger. For at vise det barnagtige i „Damens“ Maade at fordrive sin Tid paa havde man paa en Væg sammenhobet en Vifte, en lille Bicycle, et Nodehefte, en Roman, et Broderi, et Pastelmaleri, en Modejournal, et Spejl, en Tekop, Breve, Visitkort m. m.; Underskrift: „Arbejdsmateriaal deer volleerde jonge dame“. Tæt ved fandtes saa en Opregning af de mere nyttige Virksomheder, af Kærlighedsgerninger, hvormed hun kunde udfylde sin Tid, om hun blot vilde.

Ved Siden af Udstillingen holdtes der en Række Møder, hvoraf fremhæves et flere Dages Skolemøde og et stærkt besøgt Sædelighedsmøde.

Een Skuffelse bragte Udstillingen de brave Kvinder uden dog at gaa dem saa overordentlig til Hjerte. De havde ved at henlægge Udstillingen til denne Sommer, hvor den unge Dronning blev myndig, tænkt herved at give hende Lejlighed til at mødes med sit Lands Kvinder og lære deres Kaar nærmere at kende. „Men da Hoffet viste sig ganske ligegyldigt,“ havde Fru Goekopp ytret, „have vi opgivet vor oprindelige Plan og holdt vor Udstilling for os selv.“ Og en Triumf blev den for dem, ogsaa uden at Hoffet smilede til den.

Tyskland. Paa et stort katolsk Møde i Krefeld, det 45de i Rækken, har man sidst i August drøftet ikke alene særlig ka-